

Det er tidligere meddelt Rigsdagen, at det er meget ønskeligt, at der foretages visse Forbedringer i den gamle Teaterbygning: Anbringelse af nyt, brandsikkert Gulv til Tilskuerrummet og til Scenen med tilsvarende Scenekælder og Ændring i Lysanlæg, Ventilationsanlæg og Varme anlæget, der er meget dyrt i Driften og paa flere Maader giver Anledning til Klager. Disse Arbejder kan udføres i Teatrets Sommerferie, saaledes at man kan undgaa Indtægtstab ved Lukning af Teatret.

Der fremsættes saa forskellige Bemærkninger om det kongelige Teaters Økonomi:

»Det aflagte Regnskab for den sidst forløbne Sæson (1926—27) udviste — naar man bortser paa den ene Side fra den regnskabsmæssige Forrentning og Afskrivning og paa den anden Side fra den indtjente Statsafgift — en Sum af 1 522 000 Kr. som det samlede Beløb af Tilskud og Forstrækninger fra Statskassen, idet Udgiften udgjorde 2 990 800 Kr. og Indtægten 1 468 800 Kr. Dette betyder i Forhold til det Aar, da saavel Udgiftssiden som Indtægtssiden var størst, nemlig 1920—21, en Forbedring af Balancen med 359 500 Kr. Paa Budgettet for 1927—28 er der i Forhold til det sidst aflagte Regnskab regnet med en yderligere Forbedring af Balancen med 133 450 Kr., idet Udgiften er gaaet ned med 121 250 Kr., medens der i Indtægten er paaregnet en Stigning med 12 200 Kr.

I Forhold til Budgettet for 1927—28 er der for Teatret under Dobbeltscenedrift udarbejdet et Budget, hvorefter Dobbeltscenedriften — uanset at Teatret selv afholder Lejeudgiften for den nye Scene m. v. — skulde medføre en Balanceforbedring paa ca. 479 000 Kr. aarlig, idet der er regnet med en Indtægt paa ca. 905 000 Kr. og en Udgiftsforøgelse paa ca. 326 000 Kr. foruden de 100 000 Kr. til Leje. Man tilføjer, at der hertil skulde komme en Stigning i Statsafgiften paa ca. 160 000 Kr., hvilket der imidlertid ikke tages Hensyn til i Budgettet. Naar Fordelen ved Overgangen til Dobbeltscenedrift har kunnet budgetteres med et saa stort Beløb som 479 000 Kr., skyldes det dels, at der er Tale om ren Dobbeltscenedrift, hvor alt Personale kan anvendes fælles for begge Scener, dels at man baade af kunstneriske og økonomiske Grunde maa finde det rigtigst, at Udvidelsen falder paa Skuespillet, idet vel ogsaa den nye Scene indrettes saaledes, at der paa den kan opføres mindre Operaer og eventuelt Balletter, men Antallet af Forestillinger indenfor disse Kunstarter ikke forøges. Man undgaar herved en meget bekostelig Udvidelse af Personalet indenfor Musikkens Omraade, en Udvidelse, der i alt Fald for Tiden ikke forekommer Ministeriet forsvarlig, naar man ser paa Brutto-